

5è Aniversari de la reconstrucció de la Capelleta de Sant Magí
Diumenge, 29 de maig de 2005
TRADICIONAL CAMINADA
(1604-2005) IV CENTENARI DE LA CAPELLETA

Josep M. Lloveras Canosa

“M’agenollo davant d’aquesta Capelleta de Sant Magí. Almenys una de les seves pedres té la meva edat...” (Don Quijote). Potser ho va dir, potser no? ... Si algú ho sap, que ho digui o calli per sempre. Potser alguna vegada caminant per la Segarra, va passar-hi pel davant i va pronunciar la famosa frase, no sabem qui se l’ha guardat fins avui i així poder-la publicar. Però el que sí que és cert, és que a les pedres de la Capelleta reconstruïda (es varen guardar les pedres de l’antiga capelleta, una vegada desmuntades) n’hi ha una que hi té gravat el numero 1604. Entenem que és la data d’un any. Si algú en sap alguna cosa més, que ho digui i que no calli per sempre.

Un dibuix signat per Gessamí, il·lustrava el cartell d’aquest any. S’hi veia la silueta del Sant darrere d’una reixa i, evidentment, amb tot el compost de pedres que formen la Capelleta. Un Dom Quixot amb la seva llança, la seva espasa, el seu característic barret i el seu vestit d’armadura de ferro, agenollat davant del Sant i pronunciant la ja famosa frase: “M’agenollo davant d’aquesta Capelleta de Sant Magí. Almenys una de les seves pedres té la meva edat...”

Dia 29 de maig de 2005: Són 2/4 de 9 del mati, dia assolellat i calorós. A la Placeta de Sant Magí anava arribant gent. Mentre esperaven la sortida per començar la Tradicional Caminada, la placeta estava plena de vida com mai, la gent xerrant animosament, explicant-se coses, saludant-se

amb altres que des de feia temps no s'havien vist... era un gran esdeveniment. Els últims vint minuts frenètics; semblava que tot hom ja s'havia apuntat, però no, encara anava arribant gent i més gent per apuntar-se, fins i tot després de l'últim minut. Som 80 caminadors, són 3/4 de 9 i decidim sortir. S'explica el recorregut que farem i les corresponents advertències en creuar alguns carrers, però...

Si a la Capelleta de Sant Magí volem anar,
amb pas decidit haurem de caminar.

Avui tindrem un dia assolellat,
més d'un arribarà acalorat.

No obstant confiem en Sant Magí
després d'una pujada del camí,
esperem trobar-hi un bon samarità
que un glop d'aigua ens donarà.

Ànims, que al final de la caminada,
amb germanor farem una gran esmorzada.

Amb el porro de vi xerricarem
i a les bitlles també tirarem.

Sí, aquest any paguem dos "eurets",
però amb tot el que ens donen
esmorzar, regals, jocs, sorteig,
de veritat que estarem ben distrets.

Donem gràcies als Maginets i a Sant Magí,
ja que si no fos per ells no estaríem aquí.

Be, ja ni ha prou de xerrameca, comencem a caminar!
que encara farem tard per l'esmorzar.

Anem!

Arrenquem a caminar i en pocs minuts arribem al Parc Municipal Mas Duran, fem una breu parada davant de la fornícula i contemplem que les rajoles que es varen inaugurar l'any passat ja havien sofert algun cop de pedra del brètol de torn; també estaven trencats els vidres de diversos fanals del parc. Continuem pujant per l'interior i passem per davant dels porcs senglars; a mesura que anem caminant a prop seu, sembla que es van despertant i caminen per acostar-se a

nosaltres, potser s'ensumaven que anàvem en busca d'aliments i potser vindrien a caminar amb nosaltres... Seguim pujant les escales interiors del Parc, coronem el fort pendent i sortim dalt a la carretera del pont de cal "Ferran". Continuem per anar a passar pel carrer Lleida - aquí fem una petita parada d'agrupament - doncs n'hi ha que s'ho han agafat amb molts ànims i ja ens havíem allargassat massa. Reprenem el caminar i ja traspassem la via del tren pel pas a nivell del carrer Victòria. En direcció a l'extingida carretera de Guissona, passem pel davant de Mobel Linea i també pel costat, ja que hi ha un camí que definitivament ens fa sortir de Cervera. Una vegada recorreguda una curta distància de pocs metres més enllà, ja haurem caminat dos quilòmetres des de la placeta de Sant Magí.

Ja estem a camp obert, el camí té un fort pendent. Continuem baixant

per després pujar i superar el desnivell que ens ha fet baixar, per assolir un nivell més alt que el de Cervera. Una marca del PR ens dona a conèixer que hem fet un quilòmetre més. Estem al camí de la Franquesa. En aquest punt hi trobem un bon samarità que ens dona una ampolla d'aigua. Li ho agraim, ja que estem bastant acalorats. Jo hi afegiria que és "Mas" que un bon samarità. Ànims, que el més feixuc d'aquesta caminada ja està superat, només cal continuar caminant per l'altiplà. Passem una cruïlla de camins, per l'indret de diversos camps de sembra i també d'ametllers i d'oliveres. Arribem a la cruïlla del camí de la Cardosa. Fins aquí ja portem caminats 6 km. Trenquem a l'esquerra i avall que fa baixada. Només falten 700 metres per arribar-hi. Ja hem arribat al clot. I quina sorpresa! Quanta gent! En diferents llocs de l'esplanada de tot el recinte hi ha tot de gent envoltant la Capelleta del Sant. Gent de totes les edats. Caminadors, gent que vénen amb cotxe, tiradors de bitlles, "esmorzadors", devots del Sant, organitzadors, etc. Érem quasi uns tres cents i tots contents. Com sempre –ja ens hi tenen acostumats– l'organització perfecta, tots els detalls a punt, no hi faltava de res. Bon profit! I fins a l'aplec de l'any que ve.